

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Per a donar resposta a la pregunta formulada, té la paraula l'honorable conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball.

El senyor conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball:

Gràcies...

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Quan vullga, senyoria.

El senyor conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball:

Sí, senyora presidenta.

Senyor García, gràcies per aquesta pregunta, perquè, si n'hi ha un eix fonamental en què el Botànic ha començat a treballar d'una manera seriosa des del minut zero, ha estat en la reindustrialització del nostre territori. Perquè creiem que la indústria és la que genera ocupació estable de qualitat, que arrossega molta ocupació i que, a més a més, ajuda d'una manera clara a cohesionar més la nostra societat.

Podria estar parlant-li de totes i cadascuna de les ajudes d'innovació, d'internacionalització, de la transformació energètica que també hem engegat des de l'lvace, però centrant-me en les àrees empresarials, m'encantaria dir-li que bàsicament estem treballant amb dues accions. Una és les ajudes per a la millora dels polígons industrials, sense perdre de vista que el 50% del nostre PIB es desenvolupa allí; i, l'altra, la professionalització en la gestió de les àrees industrials, com molt bé vostè ha dit, a partir d'una llei que vam aprovar ací. En les dues coses som pioners, anem per davant de tot l'estat. Perquè la indústria sembla ser que sempre s'havia deixat de costat.

I vaig a posar-li l'exemple de quan jo era alcalde. Vaig anar a la diputació, vaig anar a la Generalitat, a la conselleria d'indústria, vaig anar al ministeri d'indústria... I sap quants diners concedien aleshores per a millorar les àrees empresarials? Zero, zero. Per tant, encara més valor a les polítiques, en este àmbit, del Botànic.

Este govern, si té alguna característica, i vostè ho ha dit, és que actua, parlem pels fets, no parlem per les paraules. Eixa frase tan bonica que a mi sempre m'agrada dir: *verba volant scripta manent*. Les paraules se les emporta el vent, els fets es queden. I nosaltres ho fem amb tres principis: la millora dels polígons industrials, el suport al municipalisme i l'escolta activa i la participació amb l'empresariat i les persones treballadores.

Com deia, venim del no-res. No hi havia, com he comentat, cap ajuda per a les àrees empresarials. I en això, com en moltes altres coses, el govern del Botànic, torne a repetir, ha sigut pioner; pioner en llançar unes ajudes per a la millora dels polígons industrials valencians, pioner en tot l'estat. Han passat de ser les àrees empresarials, allò que dèiem el *patito feo*, és a dir, eixos barris de segona o de tercera categoria, a ser els protagonistes de la reactivació econòmica. Han passat de ser els grans oblidats a tenir una possibilitat de tindre ajudes per fer-los més sostenibles, més moderns i amb més capacitats per a superar els reptes del futur. Fins l'arribada del Botànic, fins aquest moment, ningú, repetisc, ningú havia donat protagonisme a les nostres àrees industrials, sols aquells alcaldes que tenien voluntat d'incentivar, d'alguna manera, la reindustrialització i generar llocs de treball.

A partir del 2017, llançarem la primera convocatòria d'ajudes. Ho hem continuat fent, i ho continuarem fent. Miren, fins al 2021, hem destinat un total de més de 105 milions d'euros, que han sumat un total de 623 projectes, millorant 394 àrees empresarials, arribant a 239 municipis i a 32 de les 34 comarques del País Valencià. Vertebrem. A més a més, hem de sumar els més de 37,4 milions d'euros per a aquest any, que arribaran a 237 àrees industrials de 144 pobles. També vull destacar que, per segon any consecutiu, hem tret una línia d'ajuda de dos milions d'euros per als municipis en risc de despoblació. Amb aquestes ajudes volem vertebrar, cosir el territori, i, bàsicament, assentar població.

I, per un altre costat, estem fent formació amb les entitats de gestió de modernització per a la professionalització de la gestió de les àrees empresarials. I, a més a més, estem fent-ho en l'àmbit universitari.

Per tant, crec que hem d'entendre que els polígons són una zona més dels nostres pobles i ciutats, no poden ni deuen ser espais oblidats, espais degradats, sinó que han de ser uns espais que s'han de modernitzar, que han d'estar adequats i que han de ser sostenibles.

Per això, estem impulsant les àrees empresarials, estem impulsant la reindustrialització del nostre territori, i anem a seguir treballant en aquesta línia perquè pensem que és una línia, com li deia, que realment garanteix riquesa, garanteix una millor competitivitat, millor economia. I, *per ende*, pel que hem de treballar totes i tots, és a dir, més cohesió social.

Moltes gràcies (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Passem a la pregunta 1.335, formulada pel diputat..., perdó, 1.387, formulada pel diputat Paco García Latorre, del Grup Parlamentari Compromís, al conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball, sobre les dades d'ocupació.

Quan vullga, senyoria.

El senyor García Latorre:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyor conseller, la veritat és que aquest mes de maig comença amb una celebració molt important, el dia 1, el dia de la festa dels treballadors, o del treball. Un mes de maig que jo considere que ha sigut diferent de la resta dels altres mesos dels altres anys, sobretot perquè hem pegat molts avanços, o s'han donat molts avanços a nivell legislatiu en matèria laboral. Avanços que, fins i tot, es negaven o es deia que eren impossibles de fer, però que ahí els tenim. Fins i tot hi ha hagut forces polítiques, forces, inclús, empresarials, que han estat negant-los i han estat fent força perquè no tirara endavant. Però, en este cas, jo crec que les forces de progrés, els governs de progrés crec que han encertat, i estan ahí els resultats.

Este dia serveix per a renovar forces i seguir espentant l'esforç de totes les persones que treballen per millorar la justícia social, en aquest cas, per a aconseguir millores laborals per a totes i tots. Millores en contractació, avanços en formació, increments salarials i reduccions de la jornada laboral, com ara també, en breus, d'ací a uns dies, des de Labora es van a fer unes jornades sobre la implantació de la jornada laboral de quatre dies a la setmana. Coses que algunes empreses o alguns detractors deien que no pot ser, quan en altres països ho estan aplicant. I, fins i tot, en este cas, el govern valencià ha fet la gran aposta de tirar endavant i poder implementar-la, i ja n'hi han empreses valencianes que estan fent l'experiència pilot d'eixa jornada de quatre dies. Aquests drets que hem anat guanyant són millores en les vides de la majoria social, són millores en les seues llibertats, drets i llibertats que alguns volen negar.

Tot això, a la bancada dreta de molts parlaments, sol generar incomoditat. Incomoditat i rebombori, per no dir-ho, perquè parlen de caigudes en l'ocupació, i després anuncien les mil plagues quan s'han d'aprovar eixa sèrie de normatives. Jo recorde quan es va abolir el que és l'esclavitud infantil, també deien que s'anava a acabar el món, que no es podia fer res. Després, en el segle XIX, també passaren, de les 12 o 14 hores que es treballava, a les 8 hores setmanals. També s'anava a acabar el món, la producció no anava a funcionar... I tot en la mateixa línia. Després, hem parlat també del tema del teletreball en esta pandèmia, que també alguns estaven megaespantats amb el tema de la implantació del teletreball, quan la producció i la productivitat ha continuat sent la mateixa. I, enguany, el salari mínim, la pujada del salari mínim en les empreses. També semblava que això anava a arruïnar tot el mercat laboral. Bé, doncs res de tot això ha passat.

No obstant això, cap dels seus pronòstics es compleix. I, mentrestant, nosaltres avancem en la millora de la vida de la gent i dels seus drets. Sembla que les mesures *botàniques* donen el seu fruit, i això ho veiem en els resultats que es van donant mes a mes en l'últim any. Sembla que les situacions laborals comencen a millorar. Doncs, miren, en l'última reforma també s'ha passat a tindre una temporalitat o uns contractes, que no eren indefinits, a un de cada dos que siga indefinit. Sembla que els programes, com Avalem Joves o Avalem Experiència, consoliden ocupació a la nostra terra. Programes que estan pensats i estan dissenyats perquè la nostra gent continue estant al nostre territori, no haja de fer

eixe viatge laboral, que alguns deien que havien d'anar-se'n a l'estranger per a poder treballar.

Sembla que el suport donat a la reforma laboral comença a materialitzar i dona els seus fruits. Més contractes indefinits, més estabilitat, més localització de la nostra gent. Al fil de tot açò, concrete la meua pregunta: com valora el Consell l'evolució de les dades d'ocupació al País Valencià? Quines previsions hi ha sobre els efectes en l'economia valenciana d'una evolució en la contractació indefinida, que està molt prop de convertir-se ja en una tendència?

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Per a donar resposta a la pregunta formulada, té la paraula l'honorable conseller.

Quan vullga, senyoria.

El senyor conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball:

Gràcies, presidenta.

Senyor García, mire, les polítiques actives d'ocupació, i les del Consell en el seu conjunt, estan funcionant. Nosaltres, pel que he escoltat este matí, estem en el segle XXI. Alguns no sé en quin segle estan, però, per descomptat, no estan a l'altura de l'actualitat, i segurament no avancen.

Mire, vaig a dir-li que esta és la legislatura de les set plagues. Vam començar amb una DANA, amb la borrasca Glòria, la pandèmia, la ruptura de la cadena de subministraments, la pujada de costos energètics, la inflació disparada... I, per si no en tinguérem poc, una guerra. Per això, he dit que aquesta és una legislatura molt exigent, complexa, molt difícil de gestionar, i hem d'implementar mesures, una darrere d'una altra, per a pal·liar la situació. Després ho compararem amb la de 2008, perquè vegem la diferència de com gestionen uns i altres. I crec que la Generalitat ha fet un excel·lent treball donant resposta i treballant de manera transversal cadascuna de les conselleries per a ajudar els sectors que més van patir i les persones més vulnerables.

De manera que, dos anys després, hem aconseguit entre totes i tots tindre més ocupació i menys atur del que hi havia en 2020, és a dir, quan va començar la pandèmia. És a dir, entre totes i tots hem fet renàixer aquesta societat con una au fènix. Mire les xifres: 162.000 ocupats més que fa un any, 76.400 persones aturades menys que fa un any. La taxa d'atura baixa en l'últim any 3,7 punts, situant-se quasi un punt per davall de la taxa d'atur espanyola, històric, històric.

Per altra banda, l'atur registrat s'ha reduït en més de 90.000 persones entre abril del 2021 i abril del 2022, de les quals, 48.000 són dones; 42.500, homes. L'afiliació, ho ha dit aquest matí el president de la Generalitat, 2.026.833

persones, la xifra més alta d'afiliats i afiliades que mai hem tingut, que suposa 378.465 persones més afiliades que teniem en 2015. També vull dir, com vosté ha mencionat, és a dir, un de cada dos treballs que es creen són indefinits. Alguna cosa també s'haurà fet per part del ministeri de treball.

Bé, la qual cosa no significa que ens oblidem d'aquells que tenen més dificultats, estem sempre al seu costat, els aturats i aturades de llarga durada, els col·lectius més vulnerables, joves, dones, en tots i cadascun dels projectes que desenvolupem. Per la qual cosa, estem reforçant les polítiques actives d'ocupació, dirigides especialment a millorar la seua ocupabilitat i, per descomptat, fer factible que puguen trobar el més aviat possible eixa inserció laboral.

2008: retallades, retallades i més retallades, abandonó total de la ciutadania. Ahí es veu la diferència, com s'afronta una crisi des de l'àmbit públic, quan governen uns, i com s'afronta una crisi quan governem nosaltres. Pense que el paradigma és clar, ho diu tot, i els números, el rigor dels números, ens avalen. I, per tant, hem de seguir treballant, perquè moltíssima gent que encara ve de la crisi del 2008, que es va quedar fora, encara està tenint problemes per a poder inserir-se de manera laboral, per la manca d'eixa formació en digitalització, en innovació, i els avanços mateixos que té la societat en aquestos moments.

Per tant, senyor García, crec que podem dir que estem consolidant la recuperació econòmica i de l'ocupació amb una millora notable, tant en termes de llocs de treball creats com de la qualitat d'aquestos, objectiu fonamental. I, per tant, des de la prudència, he de dir-li que valore, valorem, des del govern, positivament les dades actuals del mercat laboral valencià. I anem a seguir treballant per a aconseguir que eixos llocs de treball cada vegada siguen més estables i de més qualitat, i que facen factible que la gent pugui gaudir dignament de viure dignament en aquest territori.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Ara sí, passem a la pregunta 1.335, formulada pel diputat Ferran Martínez, del Grup Parlamentari Unides Podem, al Consell, sobre la necessitat d'evitar l'encariment del preu de la llum. La resposta serà substanciada pel conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball.

Quan vullga, senyoria.

El senyor Martínez Ruiz:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyor conseller, com vosté sap, la inflació s'ha convertit, tal vegada, en la principal preocupació de les ciutadanes i dels ciutadans del nostre país. Està tenint una afecció molt important sobre les perspectives de creixement econòmic,

i, especialment, les del sector industrial. I, com vosté sap també, la inflació ha sigut producte, en primer lloc, del *shock* que es va produir amb la recuperació econòmica que va generar el trencament de les cadenes de subministrament i l'escassetat de determinats productes. I aquest any, amb la invasió d'Ucraïna, hem rebut un segon *shock* inflacionari.

Afortunadament, les administracions públiques han respost i han pres mesures. Imagine's vosté el que haguera ocorregut si els governs hagueren estat comandats per aquells que deien que el mercat havia d'autoregular-se i que l'estat no havia d'intervindre.

El 29 de març es va publicar un reial decret llei de mesures urgents en el marc del pla nacional de resposta a les conseqüències econòmiques i socials de la guerra d'Ucraïna. Pareix que aquest reial decret llei ha tingut un efecte positiu en les dades d'inflació. La taxa de variació interanual ha millorat entre el mes de març i el mes d'abril. I el que és més important, el més recent, el Reial decret llei 10/2022, del 13 de maig, que estableix un mecanisme temporal per a limitar el preu del gas i que, això sí, pot tindre un efecte moderador molt important sobre la inflació. De fet, la Comissió Europea s'està plantejant estendre aquest mecanisme al conjunt de la Unió Europea.

Vorem què passa, vorem què passa quan els patriotes de polsera i pandereta hagen de votar a favor o en contra de convalidar aquest reial decret llei.

Ara bé, això no té per què suposar la fi dels nostres problemes. Poden vindre noves turbulències. Ja s'està advertint de la possibilitat que Rússia talle en sec el subministrament de gas al conjunt dels països de la Unió Europea. El preu de la gasolina torna a remuntar també. I, a més, tenim un problema addicional, que és el de comptar amb una oposició que és absolutament cega a tota racionalitat i que té una obsessió malaltissa amb els impostos i que qualsevol problema, tinga l'origen que tinga i es donen les circumstàncies que es donen, sempre es soluciona de la mateixa manera, que és amb rebaixes massives d'impostos, que ells, per suposat, no apliquen quan governen.

Els objectius de qualsevol govern que tinga una mínima noció de la realitat jo crec que ha de seguir allò que estan recomanant les principals institucions econòmiques internacionals. És a dir, ajudar les famílies i els sectors més exposats i més vulnerables, i accelerar el desplegament de les renovables de forma eficient, sí, però també respectuós amb el nostre territori.

El Consell ha pres algunes mesures fins al moment, el Decret llei 1/2022, del 22 d'abril, i el Decret llei 2/2022, del 22 d'abril, que haurem de convalidar en el ple de la setmana que ve.

Però també tenim alguns reptes pendents. Si m'ho permet, conseller, li'n plantejo només dos, el de desenvolupar la llei de pobresa energètica que vam aprovar en aquest parlament la legislatura passada o el de la creació de l'agència valenciana d'energia, que està inclòs en el programa de govern del Botànic. I, sobretot, traslladar tota l'obra legislativa que ha anat fent el Botànic en aquestos set anys en gestió, en accelerar el desplegament de les renovables i en atendre aquelles famílies i aquelles empreses que més ho necessiten.